

Потънала под снежни преспи и забулена в мъгла България посреща гост, пред чиито ледени обятия бледнеят и най-мразовитите капризи на зимата.

В София за откриване на т.н. «Година на Русия» пристига човекът, който за 8 години погребва всяка надежда за либерализирането на Русия и разруши основите на политическия живот там. При президентството на Владимир Путин Чечения бе превърната в пустиня, а жителите ѝ подложени на повсеместен терор.

През годините на неговото управление понятия като свобода на словото, на медиите, на сдруженията загубиха в Русия всякакъв смисъл. Независимият от държавата бизнес бе заличен като икономическо понятие, а най-известният негов представител заточен за всеобщо назидание в Сибир....

Двама от най-гласовитите публични критици на Кремълския режим – уважаваната и слушана и на Запад Анна Политковская и крайно острият и непримиримо враждебен лично към Путин Александър Литвиненко бяха ликвидирани физически. Безброй са провинциалните журналисти, правозащитници, еколози, чийто имена остават непознати на широката общественост, и които загиват незабелязано или се подлагат на гонения и изолация заради гражданските си позиции.

Системата на политическите партии, на изборната демокрация и равноправния обществен дебат на идеите не съществува в Русия на президента Владимир Путин. Тя бе заменена от авторитарния модел на «вертикалата на властта», от господството на

обвързана в зависимости от мафиотски тип олигархия. Текущият процес на предаване на върховната власт в държавата от един ръце в други и тоталното изключване дори на идеята за политическо съревнование на различни кандидати илюстрира най-добре характера на режима в Москва.

В световен мащаб днешна Русия дължи своята мощ на два фактора. Единият - това е съществуващата от съветско време, и както вече бе обявено, подлежаща на разширяване и модернизация армада от ядрени ракети. Другият е експлозивно растящата цена на енергосуровините, с които Русия все още разполага в несметни количества.

Това са причините и то съществените причини, които карат т.н. «западен свят» да се среща, да разговаря и да прави бизнес с обитателя на Кремълския дворец. Да премълчава на официално ниво, когато той възражда, както в началото на миналата година в Мюнхен, заплашителната реторика на Студената война. Да преглъща все нови и нови ограничения за западните инвеститори в Русия. Да се примирява с ренационализацията на руската икономика и с агресивността на Москва при осуетяване плановете за алтернативно енергоснабдяване на Западна Европа. Да продължава да прави бизнес с Русия и да се съобразява политически с нея като страна постоянен член на Съвета за сигурност.

Да приема Путин като неминуем партньор, но не да му се обяснява в любов. Да гледа на Русия като на сериозен и важен съсед, който не бива да бъде пренебрегван, но не да й декларира вечна признателност и преклонение заради въображаеми благородни помисли в далечното или близко минало.

Точно обратното става в България днес.

С инсценировката на визитата на Владимир Путин сегашният политически и бизнес елит на България - новоприетата членка на Европейския съюз и НАТО - показва пред целия свят, че не се е освободил от бремето на миналото. Демонстративното преклонение, сантименталничене и сервилност пред Русия, пред нейната икономическа експанзия, лично пред нейния президент и обкръжението му, са петно върху новия облик на страната в Европа.

Всъщност става дума за облика, който всеки патриотично настроен и демократично мислещ човек би желал България постепенно да придобие. Защото сегашната проруска кампания пасва изрядно към наличния и изграждан с десетилетия грозен образ на Родината като най-верен сателит на Москва. Все още такава е преобладаващата слава на България на Запад от Нови Сад. И кампании като сегашната, колкото и да се украсяват с етикети от рода на «вечна благодарност към братята освободители» или «нашият гарант за сигурни енергодоставки» само допринасят като образ на България да се налага казаното от един руски официален представител в пристъп на откровеност - «нашият Троянски кон в Европа».

Колкото до енергийната сигурност и очакваното кранче към горещия поток на руска енергия, което стиска в ръка Владимир Путин. Украинци, поляци, грузинци и дори белоруси усетиха с измръзналите си гърбове през изминалите две години какво означава реална енергийна политика. Те знаят колко струват подписите под договори, когато на дневен ред идва наказанието за политическа непокорност и за предимство на националните приоритети.

Тогава братската прегръдка бързо се превръща в ледени обятия.

Нека покажем, че не се плашим от прикрити заплахи. Нека докажем, че има българи с достойнство. Нека припомним, че България е имала синове като Стефан Стамболов, Захари Стоянов и Димитър Петков – благодарение на техния кураж и твърдост тя е оцеляла и се е измъкнала от северните задушавачи обятия.

Днес за нас това е къде-къде по-лесно. Трябва само да си припомним член на какво семейство стана България преди точно една година. И към какви ценности се е присъединила. Да излезем и гласно да заявим, че принципите, които олицетворява днешният руски президент са вредни и са ни чужди.